

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

25. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

21. ČERVNA 2020

Z obsahu:

Modlitba Abraháma

Katecheze
papeže Františka
z 3. června 2020,
Řím, knihovna
Apoštolského paláce
- strana 2 -

Blahoslavená Marie Lhuillierová

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (7)

- strana 6 -

Mons. Martin David jmenován apoštolským administrátorem ostravsko-

-opavské diecéze
- strana 7 -

Hospodin je se mnou,
nebojím se... On je má
síla a statečnost
Svědectví členky Čestné
stráže Nejsvětějšího
Srdce Ježíšova
- strana 9 -

Nejkrásnější květ ráje (8)

Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 10 -

Podivuhodný život
Mariam Baouardy
(1846-1878) - 1. část

- strana 12 -

Tiziano Vecelli (kolem 1488-1576): Mater Dolorosa (Coredemptrix), 1555, Museo del Prado

Nejkrásnější květ ráje (8)

MATKO SPASITELOVA

PANNA MARIA,
SPOLUVYKUPITELKA LIDSKÉHO
POKOLENÍ

„Neboť jsi nešetřila svůj život, když byl ponížěn náš rod, ale zažehnala jsi naši zkázu tím, že jsi kráčela přímou cestou před naším Bohem.“ (Jdt 13,20)

Člověk po pádu ze své původní přirozenosti se dědičným hříchem stal otrokem ďábla a kořistí smrti. Avšak Bůh se nad ním smiloval a ve své nekonečné dobrotě slíbil ho z této bídy vysvobodit a obnovit jeho stav milosti, ve které ho stvořil.

Proto seslal svého Syna na zemi, aby se stal člověkem, a tak mohl svou krví vykoupit lidstvo z otroctví hříchu a přijmout nás za adoptivní syny a dědice věčného života. Takto anděl také zjevil Josefovi důvod pozeňnaného Mariina stavu a přikázal mu, aby dítě, které se narodí, pojmenoval Ježíš; jméno, které znamená Spasitel, „neboť,“ dodává, „spasí svůj lid z jeho hříchů“ (Mt 1,21). A když Ježíš přišel na tento svět, andělé zvěstovali narození Spasitele lidstva. (srov. Lk 2,11)

Pane Ježíši, můj Spasiteli a můj Bože, buď pozeňnaný, že jsi mě vysvobodil ze smrti. Kéž tvé svaté Jméno navždy zůstane vtisknuto hluboko v mém srdci, aby vždy bylo pro mě zárukou spásy.

* * *

Tak jako Bůh stvořil člověka bez pomoci jakéhokoliv stvoření, mohl jej také sám spasit. Avšak jeho vůlí bylo, aby jeho Neposkrvněná Matka spolupracovala na tomto velikém díle, a proto je spojena s dílem našeho vykoupění.

Ježíš nás vykoupil tím, že se daroval jako výkupná oběť svému Otci. Za naši spásu se nejenom modlil, ale i sám sebe vydal, aby trpěl všechna utrpení a muka, která byla způsobena společným úsilím lidí a démonů. Obětoval se, a to až k smrti na kříži.

A jak se Panna Maria podílela na našem vykoupění? Nejprve tím, že se uskutěčnilo skrze její horlivé modlitby a vroucí touhu tajemství Vtělení; pak tím, že po souhlasu stát se Matkou Slova dala Bohu

naši lidskou přirozenost; a konečně tím, že obětovala Ježíše věčnému Otci jako oběť zadostiučinění a spolu s ním snášela všechna protiventství, aby byly usmířeny tresty za naše hříchy.

Proto je povinností každého křesťana mít soucit s bolestmi, které Panna Maria trpěla spolu s Ježíšem v díle vykoupění: „Nikdy nezapomínej, co vytrpěla tvá matka.“ (Sir 7,27) Ne pouze láska, ale také spravedlnost nás vybízí, abychom se podíleli na bolestech Matky Boží, neboť jsme to my, kvůli kterým trpěla.

Šťasten je ten, jehož zbožnost ho pobízí nejen vzdát úctu Panně Marii pro její velikost, ale také v sobě chová soucit s jejími bolestmi: může tak získat podíl na drahocenném daru vykoupění.

Kéž obdržíme, ó Panno Maria, spásu skrze rány Ježíše Krista!

* * *

Je naší svatou povinností vzdávat Panně Marii věřel díky, neboť spolupracovala s Ježíšem na díle spásy.

Ctnostná Ester se vystavila nebezpečí smrti, aby zachránila izraelský lid; čistá Judit vzdorovala armádě Holoferna, aby zachránila město Betulii; Panna Maria se obětovala s Ježíšem ne pro jedno město anebo jeden národ, ale pro celý svět.

V našich aktech úcty, v našich prožitcích a dikůčinění nezapomeňme spojit našeho Spasitele a jeho Matku, neboť je to Panna Maria, které – po Ježíši – vděčíme za naši spásu. V Ježíšovo utrpení a v Mariiny bolesti Bůh vložil veškerou naši naději spásy.

Je tedy spravedlivé, že nazýváme Panu Marii Spoluvykupitelkou lidského rodu a tak ji také uctíváme. Je to ten nejvznešenější titul, který jí můžeme dát, neboť v sobě zahrnuje všechny milosti, za něž jí vděčíme jako své Matce. Je to završení jejího zvláštního předurčení, hlavní motiv jejího neposkrvněného početí, zdroj její nedostizné slávy.

PŘÍKLAD - SV. ALFONS
MARIA DE LIGUORI

Svatý Alfons Maria de Liguori si zaslouží být zmíněn jako jeden z největších

ctitelů Panny Marie. Od svého mládí měl ve zvyku postit se v sobotu k její cti a nenechal uplynout ani jeden den, aby nenavštívil její oltář, kde jí prokazoval zvláštní úctu a lásku. Poté, co se rozhodl opustit svět a zasvětit se zcela službě Bohu, chtěl toto rozhodnutí potvrdit odevzdáním svého meče na oltář Panny Marie Milosrdné, a tím veřejně uznat, že se rozhodl dát celý svůj život do služeb této slavné Královny nebe a země.

Krátce poté, co byl vysvěcen na kněze, začal šířit úctu k Panně Marii a vzdával jí čest nesčetnými horlivými úkony a mluvil o ní se všemi, které potkal. Kázal rád o vznešenostech Panny Marie a jejích ctnostech, a tuto službu konal s takovou horlivostí a dokonalostí, že často z jeho tváře vyzařovalo podivuhodné světlo. Zvláště měl také něžnou úctu k bolestem Matky Boží. Vroucně soucetil s hořkými bolestmi, které prožila při Ježíšově utrpení, a nesmírně si přál, aby se i ostatní v duchu přidali k bratrskému soucitu k té, která je pravou Spoluvykupitelkou lidského rodu.

Ve svém kázání Alfons nikdy nezapomněl připomenout věřícím mocnou ochranu Panny Marie, její vlídnost v přijetí hříšníků a její mateřskou pomoc zvláště v hodině smrti. A toto konal k velikému užítku duší, takže často se hříšníci obrátili ze svých neřestí. Aby se jeho učení dostalo k velkému počtu věřících, napsal několik zbožných knih, ve kterých vyzdvihl vznešenosti nebeské Matky a zdůraznil všem křesťanům důležitost úcty k ní. Zavedl také zbožný zvyk kázání na misiích o milosrdenství Panny Marie, a to vždy mělo mocný účinek na věřící.

Po dlouhém životě, který prožil zcela pro dobro duší, sv. Alfons vydechl naposledy v devadesátém roce svého života 1. srpna 1787.

MODLITBA

Ó Panno Maria, která jsi provázela neoddelitelně Ježíše na díle našeho vykoupění, prosím Tě, přimluv se svou mocí u svého Syna, aby jeho nezměrné utrpení, které pro mě podstoupil, nebylo nadarmo, ale abych mohl najít v jeho svatých ranách veškerou svoji útěchu v tomto životě a věčnou spásu v hodinu své smrti. Amen.

PANNO NEJMOUDŘEJŠÍ

CTNOST MOUDROSTI PANNY MARIE

„Panno nejmoudřejší, kam jdeš, jasná jako úsvit dne? Dcero sionská, ty jsi celá krásná, nádherná jak měsíc, zářící jako slunce.“ (Antifona k Magnificat o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie)

Cílem člověka, pro který byl stvořen, je věčná blaženost v patření na Boha tváří v tvář. Tohoto cíle musí člověk dosáhnout svojí zásluhou; musí tedy směřovat své konání tak, aby bylo vždy zaměřeno k Bohu. Je tedy zřejmé, že moudrost, která spočívá právě v tomto směřování našich činů k našemu poslednímu cíli, je obzvláště nutná.

Pokud je tedy obecně vzato nesnadné dobře uspět v tomto životě, dochází k tomu zejména, když nedbáme toho, proč jsme zde na světě, a že to je to jediné, čeho je třeba. (srov. Lk 10,42) Není potřeba získat tituly a bohatství, ani si užít všechna potěšení, pokud nedosáhneme nakonec věčné blaženosti.

Je to právě moudrost, která nás chrání proti tomuto velkému zlu. Tato ctnost nám připomíná učení Ježíše Krista a jeho apoštolů, abychom následovali jejich rady a naučení. Nechává nás to obezřetné v obtížích, které potkáváme: pomáhá nám to předvídat hrozící nebezpečí, v kterém naše ctnost může být přemožena; jinými slovy, vždy nám před našima očima uchovává cíl, pro který jsme stvořeni.

Pane, „dej mi poznat můj konec, ... ať zvim, jak jsem křehký.“ (srov. Ž 39,5)

* * *

Mezi ctnostmi, které září s větší krásou v životě Panny Marie, musíme jistě zmínit moudrost.

Byla to moudrost, která slavnou Pannu uchovávala před unáhleností; byla to stejná ctnost, která ji pobízela vždy hledat radu u svého nebeského Ženicha ve všech okolnostech jejího života, aby s rozvahou zhodnotila všechny motivy svého konání, aby rozhodla v tichosti o cestě, kterou měla jít, a následovala ve všech svých činech světla rozumu a víry.

S jak horlivou péčí chtěla Panna Maria vědět v okamžiku zvěstování, jak se může uskutečnit Boží vůle i její slib čís-

Svatá Faustyna Kowalská zařazena do římského kalendáře

„Papež František se rozhodl, že vyhoví žádostem a přání pastýřů, věřících laiků, jakož i sdružení věřících, a po zvážení vlivu spirituality sv. Faustyny v různých částech světa ustanovil, že jméno sv. Marie Faustyny (Heleny) Kowalské bude vepsáno do obecného římského kalendáře a jako nezávazná památka se bude připomínat 5. října,“ čteme v dekretu vydaném Kongregací pro bohoslužbu a svátosti k 18. 5. 2020.

Sestra Faustyna byla svatořečena Janem Pavlem II. v roce 2000 a na celém světě inspirovala Boží lid ke

vzývání Božího milosrdenství a jeho důvěryhodnému dosvědčování v životě věřících, vysvětluje dekret podepsaný prefektem zmíněné kongregace, kardinálem Robertem Sarahem, a jejím sekretářem, arcibiskupem Arthurem Roche.

V závěru se dodává, že památka sv. Faustyny bude nyní zanesena do všech kalendářů a liturgických knih. Zvláštní texty, které ji budou doprovázet, mají být přeloženy jednotlivými biskupskými konferencemi a publikovány po schválení Kongregací pro bohoslužbu a svátosti.

Podle

www.vaticannews.va/cs.html

toty! Jak byla vždy poslušná v následování Božího vnuknutí!

Když našla svého Syna v chrámě, s jakou pokorou protkanou mateřskou láskou se otázala Ježíše, proč se jim ztratil; a když dostala odpověď, jak nad tou odpovědí rozvažovala a „uchovávala vše v srdci“! (srov. Lk 2,51)

Byla to moudrost, která ji dovedla ke starosti o druhé na svatbě v Káně, a když uslyšela od Ježíše, že jeho hodina ještě nepřišla, tatáž ctnost ji inspirovala, aby služebníkům na svatbě dala tuto moudrou radu: „Všechno, co vám řekne, to učiňte.“ (Jan 2,5)

Vezmi si příklad z Panny Marie, má duše, pro své konání. Je to tato rada inspirovaná moudrostí, která jediná ti může darovat věčný život.

* * *

Stejně jako je tady duchovní moudrost, je zde také tělesná moudrost. Ta první vede k životu, ta druhá ke smrti: „Touhou těla je smrt,“ říká sv. Pavel (Řím 8,6). Duchovní moudrost rozjímá o všech ostatních morálních ctnostech a čistém světle, které řídí, inspirují a formují její skutky. Tělesná moudrost je naopak doprovázena nesčetnými neřestmi, které duši kazí a připravují ji věčnou zkázu.

Prvním oddenkem tělesné moudrosti je lstivost, která je doprovázena lží a podvodem. Lstivost způsobuje přetvářku a podvod, kterými zlí lidé usilují o svůj prospěch; ve skutečnosti si však kopou jámu, aby do ní padli.

Ó, jak velkou hodnotu má moudrost čistých Božích dětí, která je upřímná! Sjednocuje obezřetnost hada a nevinnost holubičky; jako spolehlivá loď, která nese bezpečně námořníka podél skály i v mělčině do přístavu věčného odpočinku.

PŘÍKLAD - SV. JAN DAMAŠSKÝ

Přestože Bůh ve svých neproniknutelných soudech dopouští, aby zde v průběhu staletí pronikly bludy a pronásledování Církve, neopomijí také seslat světce, kteří nám dávají příklad ve ctnostech, aby obhájili svou milovanou nevěstu Církev a uchránili svatý poklad zjevené pravdy i za cenu své krve.

V 8. století zde byla sekta heretiků, kteří slovem i skutkem fanaticky nenáviděli úctu ke svatým obrazům a tvrdili, že je to modlářství a pověra. Následně také ničili jakékoliv sochy nebo svaté ikony, a byli tak nazváni „ikonoklasté“, což znamená „ničitelé obrazů“.

V těchto těžkých podmínkách se Bohu líbilo, aby povstalo několik moudrých a svatých mužů naplněných vírou a odvahou, kteří oponovali tomuto hanebnému znesvěcení a potvrdili pravdu a oprávněnost úcty, která se vzdávala svatým obrazům. Mezi nimi musí být jistě zmíněn sv. Jan Damašský, nazvaný po městě Damašek v Sýrii, kde se narodil. Tento světec nebojácně kázáním i psaným dílem ubránil katolické učení o úctě obrazů Krista a svatých. Dokázal, že tato úcta není v rozporu s Písmem svatým ani s Tradicí.

Avšak jeho horlivost byla příčinou nesmiřitelné nenávisti císaře Lva III. Syrského, který přikázal prefektovi Damašku, aby usekl Janovi pravou ruku, která se provinila, jak to císař viděl, obranou modlářského kultu.

Světec tento krutý trest přijal s heroickou odvahou a měl radost, že něco může trpět pro čest Ježíše a Panny Marie. Pak se s velkou horlivostí odevzdal blahoslavené Panně, své Matce a patronce, jejíž čest ubránil v uctívání svatých obrazů s tak vřelou rozhodností. A tato laskavá Královna vyslyšela jeho modlitby a hle! Způsobila, že useknutá ruka byla zázračným zásahem opět připojena k tělu takovým způsobem, jako by nikdy nebyla useknuta. Takto se Panna Maria odvděčí těm, kteří horlí pro její čest a kteří svou důvěru vkládají pod její ochranu.

Svatý Jan Damašský zemřel naplněn milostmi v roce 956 a byl prohlášen učitelem Církve.

MODLITBA

Ó Maria, Panno nejmoudřejší, Tvůj život byl orientován vždy tak, že ve všech svých skutcích jsi nikdy nehledala nic jiného, než abys potěšila Boha. Ziskej pro nás od svého Syna tohoto ducha rady a nebeské moudrosti, abychom při hledání jen toho, co je vůle Boží, mohli dosáhnout našeho posledního cíle. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 96-107
Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>
Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Podivuhodný život Mariam Baouardy (1846-1878) - 1. část

Překvapení

Září 1995. V souvislosti se služební cestou jel pan Antakli do Carjacu, aby se tam setkal s vedoucí jednoho starobince, která ho upozornila na sestru Myriam.

„Dobrý den, pane Antakli, jste přesný, to je u orientálců vzácné,“ řekla mi s mílým úsměvem, jako by mě znala odedávna.

Podíval jsem se na ni překvapeně: „Dobrý den, sestro! Ale odkud víte, že jsem orientálec?“

Stává se zřídka, aby partneři v rozhovoru znali původ mého jména. Setkal jsem se s řeholnicí, která, jak se zdá, znala velmi dobře Svatou zemi. To mám důvěru!

„Ano, narodil jsem se v Aleppu v Sýrii a můj rod patří k prvním křesťanům, kteří byli evangelizováni Petrem, učedníkem Kristovým, v Antiochii. Koncem 19. století se můj dědeček usadil za otomanské vlády v Aleppu, velkém městě v severní Sýrii, a tak se stalo jméno původu mým příjmením.“

„Slyšel jste o mladé karmelitce z Palestiny, Marii Baouardy, která poté, co byla nejprve v Kongregaci sester sv. Josefa od Zjevení, zemřela ve 33 letech v betlémském Karmelu jako sestra Marie od Ukřižovaného Ježíše?“

„Ne,“ odpověděl jsem jí. „Přesto znám velmi dobře tuto kongregaci, založenou sv. Emilií de Vialar v Tarnu u Gaillacu. Víte určitě, že se v roce 1856 čtyři z jejich sester usadily v Aleppu, aby založily náboženský institut pro výchovu mladých dívek. Později vzniklo oddělení lékařské první pomoci a pak nemocnice, která existuje dodnes. Jmenuje se Špitál sv. Ludvíka a je vedený devíti řádovými sestrami, které stále patří ke Kongregaci sester sv. Josefa od Zjevení.“

„Já sama také patřím k této kongregaci,“ dodala ředitelka „a dojíám mne, že tak dobře znáte poslání naší zakladatelky.“

„Vaše sestry se zapletly do osudu mojí matky a do mého osudu. Moje matka se narodila v Adaně, blízko Antiochie. Její otec byl zavražděn Turky, její matka zemřela starostmi a nedostatkem. Její sest-

ra dvojice byla usmrcena při svém narození. Moje matka uprchla před masakry a našla útočiště v Aleppu..., ve Špitálu sv. Ludvíka, kde byla zaměstnána jako zdravotní sestra, než potkala mého otce. O několik let později jsem v osmi letech onemocněl velmi těžce tyfem. Lékaři byli bezmocní, protože neexistovala antibiotika. Když jsem ale byl ve Špitálu sv. Ludvíka, zachránily mne modlitby mých rodičů a vašich sester!

Sestra Marie od Ukřižovaného Ježíše

Nikdy jsem nezapomněl, za co vám vděčím, a naše dnešní setkání je pro mne znamením Prozřetelnosti. Připomíná mi moje rodné město a zemi mého původu, tuto třikrát svatou zemi. Také já bych se chtěl s vámi rozdělit o ty milosti, které trvají skrze dvě mladé ženy v Damašku a v Aleppu.“

„Znáte obě osobně?“ ptala se ředitelka. „Ano, od roku 1982. Sleduji pozorně ty mnohé události kolem Myrny a Marietty a rád bych napsal knihu o těchto událostech.“

Popíši vám několika slovy ty události, jichž jsem byl svědkem, a poznamenám si s radostí váš trvalý zájem, zvláště o Mariettu a její charisma. Později pochopím, že existuje určitá podobnost mezi těmi-

OSOBNOST NAŠÍ CÍRKVE - JOSEF VLČEK

VÍRA SE MUSÍ ZALÉVAT MODLITBOU • JOSEF VLČEK - ŽIVOT A DÍLO
Mgr. Jaroslava Krejčí • Úvod Mgr. Daniel Dehner

Tato brožurka vychází k 100. výročí narození Josefa Vlčka. Představuje muže, který za všech okolností, jež přineslo bouřlivé 20. století, spoléhal na Boží vůli a ochranu Panny Marie. Snažil se, aby vše, co konal, sloužilo k oslavě Boha. Ať už to bylo založení Matice cyrilometodějské, vydávání náboženských knih, služba v Mariánském kněžském hnutí, šíření „Světla“ skrze časopis *Světlo* atd. Čtenář se také seznamuje s myšlenkami a vzpomínkami Josefa Vlčka, které pronesl v televizních a rozhlasových pořadech. Brožurka je poděkováním Josefu Vlčkovi za to, jak i za cenu mnohých útrap a těžkostí neochvějně bránil svou víru a šířil Kristovo evangelium.

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 124x189 mm, 48 stran, 58 Kč

ha obsahuje nejen poselství, ale také životopis Josefy Menéndez. Vyšlo s církevním schválením.

Matrice cyrilometodějská s. r. o. • 3. vydání
Brož., A5, 104 stran, 82 Kč

AKATHIST K SVATÉMU JANU NEPOMUCKÉMU

Námět Mons. Milan Hanuš • Autor Tomáš František Král

Akathist k sv. Janu Nepomuckému přibližuje svatojánskou legendu ve stylu východní křesťanské poetiky. Představuje sv. Jana nejen jako prvomučedníka zповědního tajemství, ale také jako patrona dobrého jména církve Kristovy a její jednoty proti zvlášť mocných. Jako „svatý na mostě“ však může být nyní vnímán i jako ochránce mostu mezi křesťanským východem a západem.

Brož., A6, 28 stran, 50 Kč

AKATHIST K SV. ZDISLAVĚ

Námět Mons. Milan Hanuš • Autor Tomáš František Král

Akathist k sv. Zdislavě přibližuje osobu světice ve stylu východní křesťanské poetiky. Svatá Zdislava vystupuje v akathistu především jako žena vyvolená Bohem za ochránkyni důstojnosti lidského života a přímlyvkyni v nemocích a souženích. Akathist však navíc zdůrazňuje, že Zdislavina obětavá láska k nemocným vyvěrá z niterné lásky k vlastní rodině. Neboť právě láska mateřská činí ze Zdislavy skutečnou matku nezištné pomoci. Je to tedy srdce manželky a matky, které používá Bůh jako nástroj svého tajemného milosrdenství a soucitu.

Brož., A6, 28 stran, 50 Kč

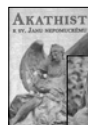
PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

POSELSTVÍ NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA SVĚTU

Kolektiv dle pramenů

Služebnice Boží sestra Josefa Menéndez měla v minulém století podobná zjevení jako v 17. století sv. Markéta Marie Alacoque. V poselství, které Spasitel sdělil sestře Josefě, je osvětlena hodnota životodárného spojení s Kristem. Kristus jí ukázal, co může učinit láska z nejnepatrnějších skutků, když se spojí s ním a jeho zásluhami. Kni-

Obě brožurky vyšly s laskavou podporou Kolegiální kapituly Všech svatých na Hradě Pražském, Rytířského řádu Křižovníků s červenou hvězdou a Ekumenického institutu Edmunda Schlinka.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

2019/12030

TZ

779 00 Olomouc

Dolní nám. 24

Matrice cyrilometodějská s. r. o.